

Voorontwerp van het wetsvoorstel modernisering personenvennootschappen – de voortzettingsregeling

Mr. M.A.M. van Steensel*

Het voorontwerp van het wetsvoorstel modernisering personenvennootschappen bevat een vernieuwing van het personenvennootschapsrecht. Zo kent het voorontwerp een regeling die een enig overblijvend vennoot faciliteert bij de voortzetting van de activiteiten van een ontbonden personenvennootschap. De eenvoud van de beoogde regeling is aantrekkelijk, maar stuit op praktische en dogmatische bezwaren.

1 Inleiding

Op 21 februari 2019 is het voorontwerp van het wetsvoorstel modernisering personenvennootschappen¹ (hierna: het Voorontwerp) ter consultatie voorgelegd. Het Voorontwerp beoogt een moderne, duidelijke en eenvoudige regeling te geven die enerzijds de ondernemer faciliteert en anderzijds een passende bescherming biedt aan schuldeisers, en verder tot meer zekerheid voor het handelsverkeer leidt. Er bestaat ook behoefte aan deze modernisering. De huidige regeling dateert nog van 1838. Zij is daarmee slecht leesbaar en sluit ook niet goed meer aan bij de actuele praktijk.²

Net als in de huidige regeling blijft de personenvennootschap onder de nieuwe regeling in beginsel een overeenkomst.³ De belangrijkste wijziging die wordt voorgesteld, is dat de personenvennootschap daarnaast rechtspersoonlijkheid krijgt.⁴ De personenvennootschap krijgt daardoor het karakter van een overeenkomst met rechtspersoonlijkheid.

Met de rechtspersoonlijkheid wordt beoogd een van de meest wezenlijke knelpunten in de huidige regeling op te lossen. Onder de huidige regeling is de personenvennootschap (als contractuele samenwerkingsvorm) niet in staat een zelfstandige drager van rechten en plichten te zijn, daar waar rechtspers-

sonen dit wel zijn; met andere woorden de personenvennootschap is nu geen (of slechts in beperkte mate) rechtssubject.⁵ Het gevolg daarvan is dat het vermogen van de vennootschap goederenrechtelijk toebehoort aan (een gebonden gemeenschap⁶ tussen) de gezamenlijke vennoten. Deze goederengemeenschap vormt op haar beurt een (van het privévermogen van de vennoten) afgescheiden vermogen, dat dient als *exclusief*⁷ verhaalsobject voor de crediteuren van de personenvennootschap.⁸ Door de personenvennootschap rechtspersoonlijkheid te geven komt het vermogen niet langer direct toe aan de vennoten, maar aan de vennootschap en is het dus per definitie afgescheiden van het vermogen van de vennoten. Net als thans het geval is,⁹ wordt de vennootschap in het Voorontwerp ontbonden indien en zodra een vennoot uittreedt én er alsdan niet ten minste twee vennoten overblijven.¹⁰ Bij ontbinding wordt het vermogen vereffend en komt het liquidatiesaldo toe aan de vennoten. De wetsontwerper merkt in de memorie van toelichting bij het

5. Overigens bestaat er in de literatuur over het actuele personenvennootschapsrecht wel enige discussie over (de reikwijdte van) de rechtssubjectiviteit van de personenvennootschap. Zie hiervoor onder meer J.M. Blanco Fernández, De Hoge Raad en de rechtssubjectiviteit van de personenvennootschap, WPNR 2018, afl. 7190, p. 311-312, HR 19 april 2019, ECLI:NL:HR:2019:649 m.nt. F.M.J. Verstijlen en A.J.S.M. Tervoort, Het Nederlandse personenvennootschapsrecht (Recht en Praktijk nr. ONR8), Deventer: Wolters Kluwer 2015, p. 7-8.

6. Tervoort 2015, p. 93-95.

7. Daarmee wordt bedoeld dat enkel de schuldeisers van de vennootschap zich op het afgescheiden vermogen kunnen verhalen, maar niet de privécrediteuren van de vennoten.

8. Tervoort 2015, p. 148-149.

9. Naar huidig recht wordt een maatschap ontbonden door het uittreden van een vennoot (tenzij in de maatschapsovereenkomst is opgenomen dat de maatschap in geval van uittreding kan worden voortgezet door de overige vennoten). Zie in dat kader ook art. 7A:1683 BW. Alhoewel voormelde regeling specifiek ziet op de maatschap, geldt zij ook voor de overige personenvennootschappen, die afgeleiden van de maatschap zijn. Zie ook Tervoort 2015, par. 1.2. Van een voortzettingsbeding kan naar huidig recht geen gebruik worden gemaakt indien als gevolg van de uittreding nog maar één vennoot resteert; het hebben van meer dan één vennoot vormt (logischerwijs) een minimumeis voor deze *contractuele samenwerkingsvormen*.

10. Art. 814 lid 1 sub b van het Voorontwerp.

* Mr. M.A.M. van Steensel is kandidaat-notaris en partner bij Van Benthem & Keulen te Utrecht.

1. Zie www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2019/02/21/wetsvoorstel-modernisering-personenvennootschappen.

2. Zie p. 2 van de MvT bij het Voorontwerp.

3. Art. 800 lid 1 van het Voorontwerp.

4. Art. 803 lid 1 van het Voorontwerp.

Voorontwerp wel op dat het goed denkbaar is dat een enig overblijvend vennoot de activiteiten van de ontbonden vennootschap zou willen voortzetten. Om tegemoet te komen aan de behoefte aan een moderne en pragmatische regeling met oog voor de continuïteit van de onderneming heeft de wetgever een bepaling voorgesteld waarmee een voortzetting van de personenvennootschap wordt gefaciliteerd: de voortzettingsregeling van artikel 819 van het Voorontwerp.¹¹

Alhoewel de voortzettingsregeling interessante mogelijkheden biedt, stuit deze regeling op een aantal dogmatische en praktische bezwaren. De bezwaren houden verband met de behoefte aan een eenvoudige regeling enerzijds en rechtszekerheid voor alle betrokkenen anderzijds. Deze behoeften staan op gespannen voet met elkaar. In deze bijdrage zal nader op de bezwaren ten aanzien van de voortzettingsregeling worden ingegaan.

2 De voorgestelde voortzettingsregeling

Artikel 819 van het Voorontwerp luidt als volgt:

‘Artikel 819 Voortzetting onderneming van de vennootschap door enig overblijvende vennoot

1. Bij ontbinding van een in het handelsregister geschreven vennootschap onder voortzetting van de activiteiten door een enig overblijvend vennoot, schrijft de overgebleven vennoot deze ontbinding van de vennootschap met gelijktijdige voortzetting van de activiteiten onverwijld in het handelsregister in. De vennootschap en de rechtspersoon houden op te bestaan met ingang van de dag volgend op de dag dat de ontbinding is ingeschreven in het handelsregister. Alsdan gaat het vermogen van de vennootschap onder algemene titel over op de voortzettende vennoot, met dien verstande dat registergoederen eerst overgaan na het voldoen van de voor levering vereiste voorschriften. De artikelen 814-818 zijn niet van toepassing
2. Bij ontbinding van een vennootschap die niet is ingeschreven in het handelsregister onder voortzetting van de activiteiten door een enig overblijvend vennoot, gaat het vermogen van de vennootschap onder algemene titel over zodra de overige vennoten zijn uitgetreden. De artikelen 814-818 zijn niet van toepassing.’

De voortzettingsregeling biedt een vennoot de mogelijkheid om bij ontbinding van de vennootschap de activiteiten van de vennootschap voort te zetten, waarbij het vermogen van de vennootschap onder algemene titel overgaat op de voortzettende vennoot. De regeling maakt daarbij een onderscheid in personenvennootschappen die wel, respectievelijk niet in het handelsregister zijn ingeschreven.¹² Dit onderscheid is van

invloed op het moment waarop het vermogen van de vennootschap op de voortzettende vennoot overgaat.

Lid 1 beschrijft de voortzettingsregeling bij een in het handelsregister ingeschreven vennootschap. Kort en goed komt de regeling erop neer dat een enig overblijvend vennoot bij ontbinding van de vennootschap kan opteren voor voortzetting van de activiteiten van de vennootschap. Indien van deze optie gebruik wordt gemaakt, heeft dit een aantal gevolgen. In de eerste plaats ontstaat de verplichting om zowel de ontbinding als de voortzetting onverwijld in te schrijven in het handelsregister. Die inschrijving heeft tot gevolg dat met ingang van de dag volgend op de inschrijving (1) de vennootschap ophoudt te bestaan en (2) het vermogen van de vennootschap onder algemene titel overgaat op de voortzettende vennoot. Ten aanzien van de overgang onder algemene titel maakt het Voorontwerp een kanttekening: indien tot het vermogen van de vennootschap registergoederen behoren, gaan deze eerst over na het voldoen van de voor levering vereiste voorschriften.

In lid 2 wordt vervolgens ingegaan op de voortzetting bij een niet in het handelsregister ingeschreven vennootschap. Het feit dat de vennootschap niet is ingeschreven in het handelsregister heeft een aantal gevolgen voor de voortzettingsregeling. Aangezien de vennootschap niet in het handelsregister is ingeschreven, kan voor de gevolgen van de voortzetting niet worden aangesloten bij het moment van inschrijving van de ontbinding en voortzetting van de activiteiten van de vennootschap. Tegen die achtergrond bepaalt lid 2 dat voor de overgang van het vermogen het moment waarop de overige vennoten zijn uitgetreden bepalend is. Gelet op het feit dat een niet-ingeschreven vennootschap geen registergoederen kan verkrijgen, wordt bij de overgang uit hoofde van lid 2 – anders dan bij lid 1 – geen aandacht besteed aan nadere leveringsvoorschriften inzake registergoederen.

3 Dogmatische en praktische bezwaren

3.1 Algemeen

Bij de internetconsultatie¹³ en in de daarna verschenen literatuur¹⁴ is de nodige kritiek geuit op de voortzettingsregeling. De kritiek spitst zich met name toe op onduidelijkheden en een aantal dogmatische bezwaren.

3.2 Dogmatische bezwaren: eenvoud versus bescherming van belangen van vennoten en schuldeisers

Het belangrijkste bezwaar is gelegen in het feit dat de voorgestelde regeling – in al haar eenvoud – tekortschiet op een aantal vlakken. Het ontbreken van een meer gedetailleerde procedure doet afbreuk aan de belangen van zowel de vennoten als de schuldeisers van de vennootschap.

11. Zie p. 72 van de MvT bij het Voorontwerp.

12. Een vennootschap die niet is ingeschreven in het handelsregister kan geen registergoederen verkrijgen en kan geen erfgenaam zijn; een vennootschap die wel is ingeschreven, kan dit wel. Zie ook art. 803 lid 3 van het Voorontwerp.

13. Zie www.internetconsultatie.nl/moderniseringpersonenvennootschap/reacties.

14. Chr.M. Stokkermans, Voortzetting onderneming door de laatste vennoot, Ondernemingsrecht 2019/116, p. 651-656.

In het belang van de vennoten en derden zou het namelijk passend zijn als de regeling meer duidelijkheid zou verschaffen wanneer precies sprake is van voortzetting van de verschillende activiteiten van de vennootschap. Het Voorontwerp noch de memorie van toelichting daarbij geeft de verlangde duidelijkheid. Dienen alle activiteiten te worden voortgezet of kan ook slechts een deel ervan worden voortgezet?

Voorts is onduidelijk hoe wordt vastgesteld of van de voortzettingsregeling gebruik wordt gemaakt. In het verlengde daarvan rijst de vraag of een overblijvende vennoot direct bij ontbinding dient te beslissen of hij de activiteiten voortzet, of dat hij daarvoor een bepaalde termijn heeft. Ontbinding kan zich onverwachts voordoen (bijvoorbeeld door een plotseling overlijden van een vennoot). In dat geval zou enige tijd voor het nemen van de beslissing wenselijk zijn.

Maar ook de belangen van schuldeisers kunnen zonder nadere regeling potentieel in het gedrang komen. Anders dan bij onder meer juridische fusies het geval is, biedt het Voorontwerp geen bescherming in de vorm van schuldeisersverzet. Dit terwijl de voortzettingsregeling – met name indien de enig overblijvende vennoot een rechtspersoon is – per saldo veel gelijkenissen vertoont met de rechtsfiguur van de juridische fusie. Zoals Stokkermans terecht opmerkt, zal door de voortzettingsregeling de aansprakelijkheid van de uittreedende vennoten vervallen.¹⁵ Dit is opvallend. De voortzettingsregeling van het Voorontwerp is namelijk geïnspireerd op de regeling die was opgenomen in het aan het Voorontwerp voorafgaande rapport van de werkgroep personenvennootschappen (hierna: de Werkgroepregeling).¹⁶

In de Werkgroepregeling was (onder meer) opgenomen dat artikel 19 lid 5 van de Werkgroepregeling (die woordelijk overeenkomt met art. 809 lid 4 van het Voorontwerp) van overeenkomstige toepassing bleef op een niet-voortzettende vennoot. In dat artikel is woordelijk bepaald dat *een rechtsvordering tegen een uitgetreden vennoot tot nakoming van ten tijde van zijn uitreden bestaande verbintenissen van de vennootschap verjaart op het tijdstip dat de rechtsvordering tegen de vennootschap verjaart en in ieder geval vijf jaren na aanvang van de dag volgend op de dag van inschrijving van zijn uitreden bij het Handelsregister*. Daarmee bleef de aansprakelijkheid van de uittreedende vennoten (tijdelijk) voortduren. Tegen die achtergrond was er in de Werkgroepregeling ook geen directe behoefte aan een verzetsregeling; schuldeisers werden voldoende beschermd door het feit dat zij ook de uitgetreden vennoten nog steeds konden aanspreken. In het Voorontwerp is deze schakelbepaling komen te vervallen. De memorie van toelichting geeft hiervoor geen verklaring; evenmin voor het ontbreken van een verzetsregeling. Dat is op zichzelf

bijzonder. Blijkens de memorie van toelichting beoogt het Voorontwerp namelijk een passende bescherming aan schuldeisers te bieden.¹⁷ De vraag is of daar thans sprake van is.

Tegenover het ontbreken van voormelde schakelbepaling staat overigens wel dat de voortzettende vennoot volledig aansprakelijk wordt voor alle verplichtingen van de voortgezette vennootschap. Net als bij een juridische fusie het geval is, zal het sterk afhangen van de financiële positie van de voortzetter of dit voldoende bescherming biedt. Alhoewel vermoedelijk met een algemene regeling omtrent schuldeisersverzet al het nodige opgelost zou worden, zou een regeling in de geest van artikel 2:319 BW passend kunnen zijn. Daarmee zou een pandhouder – naast de algemene mogelijkheid van verzet in zijn hoedanigheid van schuldeiser (van de verzekerde vordering) – ook een expliciet wettelijk recht krijgen op een gelijkwaardige vervanging van een pandrecht op een als gevolg van de ontbinding vervallend recht op uitkering of vervallende rechtsverhouding.¹⁸

Logischer zou het zijn als de voortzettingsregeling meer aansluit bij titel 7 van Boek 2 BW. Alsdan zouden eventueel ook andere herstructureringsvormen mogelijk kunnen worden gemaakt. Daarbij kan worden gedacht aan een voortzettingsregeling waarbij – zoals ook bij een ruziesplitsing ex artikel 2:334cc BW het geval is – de activiteiten door meerdere vennoten afzonderlijk worden voortgezet.¹⁹ Dit zou ook goed aansluiten bij de behoefte van de wetgever aan een ondernemers- en ondernemingsgerichte regeling. In het belang van (de continuïteit van) de onderneming kan het wenselijk zijn dat de onderscheiden vennoten (en niet alleen de enig overblijvende vennoot) worden gefaciliteerd in het (afzonderlijk) voortzetten van onderscheiden delen van de onderneming.

Wanneer de vergelijking met de fusie- en splitsingsregeling van titel 7 van Boek 2 BW wordt doorgetrokken, valt verder op dat de voortzettingsregeling geen eisen stelt aan de nationaliteit van de voortzettende vennoot-rechtspersoon. Waar grensoverschrijdende fusies thans beperkt zijn tot de rechtspersonen naar het recht van de lidstaten van de Europese Unie/Europese Economische Ruimte (EU/EER), bevat de voortzettingsregeling in dit opzicht geen enkele beperking. Alhoewel de wetgever uiteraard deze ruimte zou kunnen laten, is het de vraag of de regeling daarmee haar doel niet voorbijschiet. Zonder nadere beperkingen zou de personenvennootschap kunnen worden ingezet om vermogen van een Nederlandse rechtspersoon onder algemene titel over te laten gaan op rechtspersonen naar het recht van de lidstaten van de EU/

15. Stokkermans 2019.

16. Voor het rapport van de werkgroep personenvennootschappen, zie www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/rapporten/2016/12/09/tk-rapport-werkgroep-personenvennootschappen-sept-2016/tk-rapport-werkgroep-personenvennootschappen-sept-2016.pdf.

17. Zie p. 6 van de MvT bij het Voorontwerp.

18. Zie voor verpanding art. 811 van het Voorontwerp.

19. Zie voor nadere informatie over de ruziesplitsing onder meer D.F.M.M. Zaman, G.C. van Eck & E.R. Roelofs, Nationale en grensoverschrijdende juridische fusie & juridische splitsing van kapitaalvennootschappen: een praktische analyse, Den Haag: Sdu Uitgevers 2009, p. 115 e.v. en G.C. van Eck & F. Volders, Als goede vrienden uit elkaar. Varianten op de splitsing ex art. 2:334cc BW, WPNR 2004, afl. 6593, p. 788-796.

EER, terwijl dit dus onder de huidige wetgeving niet tot de mogelijkheden behoort.²⁰ Om misbruik te voorkomen lijkt een uniforme benadering passender.

3.3 *Praktische bezwaren: gebrekkige redactie leidt tot rechtsonzekerheid en onmogelijkheden*

Naast de dogmatische kritiekpunten kan er ook het nodige worden aangemerkt op de redactie van de voorgestelde regeling. De bepaling is gericht op het bieden van een pragmatische mogelijkheid voor een enig overblijvend vennoot om de onderneming voort te zetten. In dat kader is gekozen voor eenvoud: het vermogen van de vennootschap gaat onder algemene titel over op de enig overblijvende vennoot. Overgangen onder algemene titel zijn echter schaars in de wet en verdienen – gegeven de impact ervan en met het oog op de rechtszekerheid – een gedegen regeling. De eenvoud van de beoogde regeling gaat echter ten koste van de rechtszekerheid.

De praktische problemen ontstaan met name bij de overgang van registergoederen in lid 1 van de voorgestelde regeling. Registergoederen gaan op grond van de regeling ‘eerst over’ na het voldoen van de voor levering vereiste voorschriften. Ten opzichte van de andere gevallen van overgang van algemene titel, bijvoorbeeld juridische fusie of splitsing, vormt deze regeling een buitenbeentje; bij de andere gevallen wordt een vergelijkbare eis namelijk niet gehanteerd.

In het ontwerp van de memorie van toelichting wordt gesteld dat de regeling voorkomt dat registergoederen ‘zomaar’ overgaan naar de voortzettende vennoot.²¹ Op zichzelf is deze motivatie terecht. Een overgang onder algemene titel behoeft – met het oog op de gevolgen – een adequate procedure. De vraag is echter of met de voorgestelde regeling de zorg van de wetgever dat vermogen ‘zo maar’ overgaat, wel wordt ondervangen. Helaas wordt deze zorg van de wetgever in de memorie van toelichting niet verder toegelicht. Ziet de zorg op de positie van derden of juist op de positie van de voortzettende vennoot? Of beide posities? De zorg over de positie van derden zou – net als bij de andere gevallen van overgang onder algemene titel – kunnen worden weggenomen door te voorzien in een verplichting om opgave te doen aan de beheerders van de openbare registers teneinde de inhoud van de registers te actualiseren. Op die manier kunnen derden eenvoudig zien wie de eigenaar van het betrokken registergoed is. Een dergelijke registerverklaring is in andere gevallen van overgang

onder algemene titel niet constitutief voor de overgang en zou dat in onderhavig geval van voortzetting evenmin moeten zijn.

De zorg over de positie van de voortzettende vennoot zou kunnen worden geadresseerd door een uitgebreidere procedure (met een verzetsregeling) voor te schrijven, waar onder meer bij de internetconsultatie reeds door de nodige schrijvers (mijns inziens terecht) voor is gepleit. Tot slot kan worden opgemerkt dat het vanuit dogmatisch opzicht opmerkelijk is om bij een overgang onder algemene titel een leveringshandeling voor te schrijven; het kenmerkende van een dergelijke overgang is juist het feit dat leveringshandelingen achterwege kunnen blijven.

De regeling leidt ook tot praktische problemen. De voorwaarde dat voor overgang van registergoederen aan de leveringsvoorschriften moet zijn voldaan, lijkt praktisch onmogelijk. Volgens de regeling houdt de vennootschap op te bestaan door de ontbinding, inschrijving van de ontbinding en de voortzetting van de activiteiten. De rechtspersoon die de leveringsvoorschriften zou moeten vervullen, is opgehouden te bestaan en kan de voorgeschreven vereisten niet meer vervullen. Hierdoor komt de vraag op wie in de periode vanaf het moment van ontbinding van de vennootschap tot het moment dat aan de leveringsvoorschriften wordt voldaan (voor zover dat dus überhaupt mogelijk is) eigenaar van de registergoederen is. De voormelde periode kan in theorie oneindig lang voortduren. Het betoog dat ingevolge het bepaalde in artikel 816 lid 1 van het Voorontwerp de vennootschap is blijven voortbestaan voor zover dit tot vereffening van haar vermogen nodig is, gaat niet op. De wetgever heeft in artikel 819 van het Voorontwerp de toepassing van (onder meer) artikel 816 met betrekking tot de voortzetting categorisch uitgesloten. Deze keuze is op zichzelf logisch, nu als gevolg van de voortzetting aan vereffening ex artikel 816 van het Voorontwerp geen behoefte bestaat. Al met al laat de wetgever ons in dit opzicht vooralsnog in het duister tasten. Dit zal met name voor de notaris die te zijner tijd de naleving van de leveringsvoorschriften moet begeleiden, tot ‘Catch 22’-achtige problemen leiden.²²

Ook bij lid 2 van de voorgestelde regeling inzake voortzetting kunnen kanttekeningen worden gemaakt, in het bijzonder met het oog op de rechtszekerheid. De overgang onder algemene titel wordt in geval van een niet-ingeschreven vennootschap gekoppeld aan het moment van uittreden van de overige vennoten. Het Voorontwerp geeft geen vormvereiste voor uittreding.²³ Hierdoor kan er onzekerheid bestaan over het moment van overgang. De rechtszekerheid zou gebaat zijn bij meer duidelijkheid. Die zou kunnen worden geboden door

20. Zo zou men een Amerikaanse Ltd (samen met een andere (eventueel zelfs lege) entiteit) een personenvennootschap kunnen laten opzetten, die op haar beurt als rechtspersoon goederen verkrijgt. Vervolgens zou de mede-vennoot (potentieel zelfs de dag erna) kunnen uittreden, waarmee het vermogen van de personenvennootschap onder algemene titel over zou kunnen gaan op de voortzettende Amerikaanse Ltd (zonder enige vorm van schuldeisersbescherming). Indien men had geopteerd voor een BV (in plaats van een personenvennootschap) had men – gegeven de beperkingen in de regelingen omtrent grensoverschrijdende fusies – deze mogelijkheid niet gehad (zelfs niet met enige vorm van schuldeisersbescherming).

21. Zie p. 73 van de MvT bij het Voorontwerp.

22. De term ‘Catch 22’ verwijst naar de titel van de roman van Joseph Heller uit 1961. Daarin beschrijft de auteur een regel die bekendstaat als ‘Catch 22’. De regel zag op het verkrijgen van een vrijstelling voor een gevaarlijke opdracht met als reden dat de verzoeker daartoe geestelijk niet in staat zou zijn. Maar door het verzoek in te dienen toonde de verzoeker juist aan dat hij geestelijk in orde was. Hierdoor is een beroep op de regel per saldo onmogelijk.

23. Zie art. 813 van het Voorontwerp.

voor te schrijven dat uittreding ten minste een gedateerde (onderhandse) akte vereist. Een dergelijk voorschrift doet naar mijn mening geen wezenlijke afbreuk aan de behoefte aan eenvoud en kostenefficiëntie. Een dergelijk voorschrift zou juist potentiële discussies, procedures en dus kosten voorkomen.

4 Conclusie

Met het Voorontwerp is een mooie basis gelegd voor een vernieuwing van het personenvennootschapsrecht. Onderdeel van die vernieuwing vormt de voortzettingsregeling van artikel 819 van het Voorontwerp. Met deze regeling wordt een enig overblijvend vennoot gefaciliteerd bij de voortzetting van de activiteiten van een ontbonden personenvennootschap doordat het vermogen van de vennootschap onder algemene titel overgaat op de voormelde vennoot.

De pragmatische insteek van de regeling kan worden toegejuicht. Toch rijzen er daardoor ook bezwaren. Deze bezwaren zijn divers van aard, variërend van dogmatische tot meer praktische. Zo dringt de vraag zich op waarom de regeling – ondanks de parallellen met een moeder-dochterfusie – niet synchroon loopt met de fusieregeling van titel 7 van Boek 2 BW, in het bijzonder waar het gaat over schuldeisersbescherming en grensoverschrijdende situaties. Betoogd kan worden dat de wetgever simpelweg moet kiezen tussen twee kwaden: eenvoud en pragmatisme versus gedegenheid en rechtszekerheid (voor alle betrokkenen). Wanneer de wetgever – ondanks de (veelal terechte) bezwaren in verband met gedegenheid en rechtszekerheid – toch besluit om bij een eenvoudige en pragmatische regeling te blijven, dan nog zou de voorgestelde regeling op enkele punten kunnen worden verbeterd. Zelfs met een beperkte aanpassing zouden potentiële toepassingsproblemen kunnen worden voorkomen, met name waar het gaat over (de wijze van) de overgang van registergoederen en (het bepalen van) het moment van intreden daarvan.